

undlades. Den bekendtgørelse, vi har, nr. 515 af 29. august 1988, er vidtgående nok.

Lovforslaget indeholder en udtrykkelig hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overføre kompetencen efter loven til et fælles kommunalt miljøcenter eller lignende. Til forskel fra miljøbeskyttelsesloven indeholder vandforsyningsloven ikke i dag en sådan hjemmel. Den forestående bestemmelse indebærer, at der foruden udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed fremover også kan overføres egentlig myndighedskompetence.

Kompetenceoverførslen skal ske i overensstemmelse med reglerne i § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvorefter aftaler om samarbejde mellem kommuner, som vil medføre indskrænkninger i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter den kommunale styrelseslov, kræver tilsynsmyndighedens godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på såvel allerede godkendte eksisterende kommunale fællesskaber som på kommunale fællesskaber, der oprettes og godkendes fremover. Og med det, at ordet »kan« er indføjet her, gør det jo så, at der er de to muligheder: at kommunen selv kan beholde, og at man kan overføre.

Men i det hele taget er Dansk Folkeparti ret positiv over for det her, fordi vi ved, at vi, som det blev sagt i starten, skal stille kvalitetskrav. Men vi ved også, at der kan være egne i landet, hvor der måske vil være en mindre overskridelse, og hvor man døjer med at finde frem til det helt rene vand. Og det er selvfølgelig det, vi også skal snakke om i udvalget.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD kan støtte det her lovforslag. Og det er klart, at for det første er det en implementering, som vi er ganske enige i, men vi synes også, det er både ret og rimeligt, at man har en så god information af forbrugerne som muligt med hensyn til, hvad det er for noget vand, de har til rådighed i deres område.

Når hr. Jørn Jespersen fra SF er inde på problemerne, som kan angribe vandets kvalitet på forskellig vis, skal jeg understrege, at jeg synes, at opfølgningen på Bichel-udvalget i og for sig har været udmærket. Der er vi nok lidt uenige.

Men der er en anden ting, som jeg synes måske kunne være spændende i denne her sammenhæng, og det er at overveje, om vi ud over vandkvaliteten efterhånden også er nødt til at

stille krav til kommunerne om, at de skal komme med en årlig rapport eller måske med et andet interval om, hvordan tilstanden i deres kloakker er. Dem kan vi heller ikke se i det daglige. Men når vi taler om de 250.000 t kemikalier fra husholdningerne, når vi taler om et forbrug af bilplejemidler, der er tre gange så stor i mængde i hvert fald som brugen af pesticider, som er 10 gange så giftige, så tror jeg, det er væsentligt, at vi får understreget det løbende at aflægge en rapport om vores spildevandssystem, så borgerne, som i øvrigt har betalt til det, kan følge med i, om man fornyer, helst lidt hurtigere end forfaldet. Det er ikke tilfældet i dag.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslagets hovedformål er at gennemføre EU's drikkevandsdirektiv, og det opfylder vi jo stort set her i Danmark næsten til fuldkommenhed.

Til gengæld har vi en manko, som skal afhjælpes med lovforslaget nu, nemlig at vandværkerne skal informere forbrugerne om vandets kvalitet. Det synes vi er en rigtig god idé, ikke mindst fordi vandkvaliteten faktisk bliver dårligere og dårligere, efterhånden som 1960'ernes, 1970'ernes og 1980'ernes pesticider trænger ned til grundvandet.

Vi synes, det er et godt forslag, og vi kan støtte det.

Søren Kolstrup (EL):

Når drikkevand er til debat, er det vigtigste jo at sige, at man skal have en forebyggende politik for at få rent drikkevand. Og forebyggende politik består for det første i en konsekvent kamp mod den kemiske baggrundsstråling og for det andet en konsekvent kamp mod pesticider: De skal udfases, de skal forbydes, og det kan ikke ske hurtigt nok.

Desværre er der ikke politisk vilje til noget sådant, men derfor skal man ikke miste det hovedsigte. Hvis man ser på det nærværende forslag, kan man konstatere to ting:

Bedre information er der ikke nogen der kan have noget imod. Det er rimelig harmløst, og det kan selvfølgelig være, at ministeren kan finde på at bruge sine hjemler på en sådan måde, at den eksisterende information bliver en smule bedre. Det er det ene forhold.

Men når det så er sagt, må jeg også konstatere, at kommissionens udkast til nyt drikkevandsdirektiv udelukkende henviser til sund-